

OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU

Ilica 207

10000 Zagreb

Na broj: K-1024/2025

Protiv presude Naslovnog suda od dana 27.01.2026. godine u kaznenom predmetu koji se pred istim vodi pod gornjim poslovnim brojem protiv okrivljene Ljiljane Jurić zbog kaznenog djela iz članka 149. stavka 1. i 2. Kaznenog zakona (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23), punomoćnik privatnih tužitelja, odvjetnik Maro Konjuh, ovim putem, temeljem čl. 463. Zakona o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22, dalje u tekstu: ZKP), podnosi sljedeću

ŽALBU

- zbog odluke o kazni (čl. 467 st. 1. toč. 4. ZKP-a)

Pobijanom presudom Naslovni sud je oglasio okrivljenu krivom za počinjenje dva kaznena djela klevete, opisano po članku 149. stavak 1. i 2. KZ-a, a kažnjivo po članku 149. stavak 2., te joj izrekao novčane kazne i to za kazneno djelo iz točke I 1) izreke pobijane presude novčanu kaznu od 150 dnevnih iznosa u visini dnevnog iznosa od 2,65 eura, što ukupno iznosi 397,50 eura te za kazneno djelo iz točke I 2) izreke novčanu kaznu od 150 dnevnih iznosa u visini dnevnog iznosa od 2,65 eura, što ukupno iznosi 397,50 eura, pri čemu je okrivljenu osudio na jedinstvenu novčanu kaznu u iznosu od 250 dnevnih iznosa u visini dnevnog iznosa od 2,65 eura, što ukupno iznosi 662,50 eura. U točki V. Naslovni sud je okrivljenoj izrekao uvjetnu osudu te odredio da se jedinstvena novčana kazna na koju je ista osuđena neće naplatiti ako u roku od tri godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo.

Pobijana presuda nezakonita je u dijelu odluke o kazni.

Privatni tužitelji smatraju kako je Naslovni sud pravilno ocijenio i obrazložio olakotne okolnosti na strani okrivljene te, uzimajući u obzir njezine imovinske prilike, u mjeri u kojoj je sud s istima upoznat, pravilno odredio visinu pojedinačnih dnevnih iznosa.

Međutim, Naslovni sud nije na pravilan način utvrdio, a samim time, ni ocijenio, otegotne okolnosti pa je, slijedom toga, broj dnevnih iznosa, kao i cjelokupan iznos izrečene novčane kazne određen prenisko.

Naime, jasno je da je u konkretnom slučaju u odnosu na oboje privatnih tužitelja zaštićeno dobro, odnosno čast i ugled istih, povrijeđeno preko minimalne mjere, a uzimajući u obzir sadržaj i značenje iznesenih neistinitih činjeničnih tvrdnji, ali i osobne prilike privatnih tužitelja, konkretno zanimanja kojima se isti bave.

Privatni tužitelj Željko Jurić po zanimanju je odvjetnik, a kako sam sud u obrazloženju pobijane presude navodi, kazneno djelo клевете posebno je podobno štetiti časti i ugledu osobe koja je dugogodišnji odvjetnik koji u okviru svog posla i redovitog obavljanja djelatnosti odlazi na sudove, gdje zastupa interese stranaka, a upravo je na raspravi pred sudom, izvan konteksta samog predmeta i to pred pravosudnim dužnosnikom, sudskim službenikom te njegovim kolegama odvjetnicima okrivljena privatnom tužitelju imputirala nezakonite i kriminalne radnje kojima se ostvaruju obilježja kaznenog djela prijetnje.

Također, u odnosu na privatnu tužiteljicu Sani Ljubičić, koja je u trenutku iznošenja клеветничке изјаве od strane okrivljene obnašala dužnost zamjenika Glavnog državnog odvjetnika, dakle najvišeg tijela kaznenog progona, jasno je kako je ista navedenom izjavom prikazana kao osoba koja iskorištava svoj položaj i svog supruga štiti od kaznenog progona zbog kaznenih djela za koja se progon poduzima po službenoj dužnosti te da na taj način i sama čini kaznena djela zlorabe položaja i ovlasti. Dakle, privatna tužiteljica je prikazana kao osoba koja radi upravo ono što je suprotno i nespojivo sa njezinom dužnošću zamjenika Glavnog državnog odvjetnika, s tim da je, kao što je već navedeno, navedenu izjavu okrivljena dala na raspravi pred sudom, na kojoj je uz raspravnog suca, dakle još jednog pravosudnog dužnosnika, sudjelovala i sudska službenica, privatni tužitelj Željko Jurić kao tuženik u tom predmetu te dvoje odvjetnika kao opunomoćenici tužitelja (okrivljene) i tuženika (privatnog tužitelja Željka Jurića).

Iz navedenog, kao i iz same pobijane presude, je jasno kako je časti i ugledu privatnih tužitelja od strane okrivljene nanesena značajna šteta, preko minimalne mjere ugrožavanja, kako u profesionalnom, tako i u osobnom pogledu. Stoga je ovu okolnost sud trebao uzeti u obzir i cijeliti kao otegotnu prilikom određivanja broja dnevnih iznosa temeljem kojih je izrečena novčana kazna.

Pored toga, sud u pobijanoj presudi navodi kako je, odlučujući o vrsti i visini kazne, „*uzeo u obzir propisanu kaznu za kvalificirani oblik kaznenog djela клевете из članka 149. stavak 2. KZ-a, za koje je propisana novčana kazna do petsto dnevnih iznosa, kao i činjenicu da je okrivljena kaznena djela počinila s najtežim stupnjem krivnje, odnosno izravnom namjerom koja, iako je*

sastavni element kaznenog djela, ima biti uzeta u obzir prilikom odluke suda o kazni.“ Međutim, isto nije vidljivo iz izrečenog broja dnevnih iznosa, odnosno, temeljem istih izrečene novčane kazne, budući su isti, u odnosu na propisani maksimalni broj dnevnih iznosa, određeni u izrazito niskom broju. Naime, izrečena novčana kazna u visini od 150 dnevnih iznosa za svako pojedino djelo, ne predstavlja ni jednu trećinu maksimalne propisane kazne, što je, s obzirom na jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, prenisko da bi se u konkretnom slučaju ispunila svrha kažnjavanja.

Uzimajući u obzir sve prethodno navedeno, privatni tužitelji smatraju da izrečene novčane kazne za oba kaznena djela za koja je okrivljena oglašena krivom, odnosno jedinstvena novčana kazna, trebaju biti izrečene u većem broju dnevnih iznosa.

Nadalje, u odnosu na uvjetnu osudu izrečenu okrivljenoj, privatni tužitelji smatraju kako je izricanje iste neutemeljeno i neopravdano. Sud u obrazloženju pobijane presude navodi kako smatra da se u konkretnom slučaju i uvjetnom osudom može ostvariti svrha specijalne prevencije i utjecati na svijest okrivljene da ubuduće ne čini ista ili slična djela. Međutim, sud zanemaruje činjenicu, koja mu je poznata iz iskaza privatnog tužitelja Željka Jurića, kako predmetna situacija nije izolirani slučaj te kako isti protiv okrivljene, zbog istih kaznenih djela, vodi više postupaka, pri čemu su svi navedeni postupci pokrenuti nakon pokretanja predmetnog postupka, budući da je okrivljena u međuvremenu počinila više kaznenih djela klevete na štetu privatnog tužitelja. Navedeni postupci vode se pred Općinskim kaznenim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojevima K-308/22 i K-1006/23 te pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem K-232/22, pri čemu je okrivljena i u potonjem postupku nepravomoćno osuđena.

Iz navedenog je sasvim jasno da uvjetna osuda ne može i neće utjecati na okrivljenu u dovoljnoj mjeri da bi se ispunila svrha specijalne prevencije te da je isto moguće ostvariti jedino novčanom kaznom.

Stoga se, slijedom iznesenog,

p r e d l a ž e

da vijeće nadležni županijski sud usvoji ovu žalbu te preinači pobijanu presudu u dijelu odluke o kazni, na način da okrivljenoj ukine uvjetnu osudu te izrekne novčanu kaznu u većem iznosu.

U Zagrebu, 18.03.2026. godine

Privatni tužitelji po punomoćniku,
odvjetnik Maro Konjuh